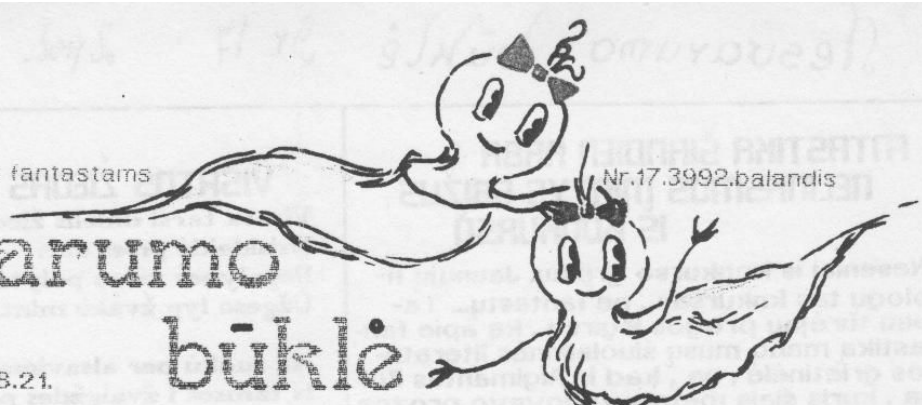

Dvisavaitinis leidinukas fantastams

Nr.17.3992.balandis

Nesvarumo būklė

Leidziamas nuo 3991.08.21.

DI TAS GYVENIMAS...

Taigi, gyvenam, krutam po truputį... Vilniuje, Kaune, Utenoje, Alytuje... Konkursai, konventai... Ko daugiau bereikia? Kartais, žiūrėk, kaip baravykas po grybų lietaus kyšteli savo kepurę "InfoSfera", stiebiasi į saulę "Vilties daigas", kas dvi savaitės ir mūsų "Nesvarumo būklė" pasirodo, nesvarbu, kad kančių kelius reikia nueiti, kol ji pasirodo, ir ne dėl techninių kliūčių, kaip "InfoSfera", nors tiesa, šiokių tokių keblumų yra. Bet tai dar nieko, jei ne nuomonių nesutapimas, kuris "N.b." leidėjų tarpe tapo kone tradiciniu. Vos tik susėdam prie stalo, tuoj ir rietis pradėdam kaip alkani vėjat, ka čia slėpsi... man vis užkiūna, kad Gerda pašaliniais darbais užsiėmusi ir galvoja apie ką tik nori, bet tik ne apie savo vienintelį kūdikį "Nesvarumo būklę". Gerda man prikiša, kad aš apskritai nieko nesuprantu, nes esu bejausmė masina (nesiginčiju, ji visiškai teisi), na, o Rita kimba prie kiekvieno, sakinio, užsipuola mane, kad neįskaitau Gerdos "hieroglifų" ir iškreipiu žodžių prasmę, ir galų gale pareiskia, kad jai tos "Nesvarumo būklės" visiškai nereikia ir apskritai, koks jos "svarbalas", kokios kokybės leidinys pateks į klubo vadovo rankas. Mes su Gerda savo juoztu bandom priremti Ritą prie sienos už tai, kad ji per daug kritikuoja ir kartais visi be reikalo kartais ir mano močiutė įsiterpia su gana neblogu pasiūlymu - visiškai atsisakyti "Nesvarumo būklės" ir pasiūsti ją kur nors peklion. Bet ne veitui aš Avinas pagal horoskopą: jau jei užsispiriu, tai net geriausi norai nepakeis mano sprendimo. Taigi, į klausimą būti ar nebūti "Nesvarumo būklei" aš atsakau tiesiai: būti! Ir viskas prasideda iš pradžių... Gal viesai skelbti šiuos tarpusavyo nesutarimus ir negerai, tačiau noretūsi žinoti, ar tokių dalykų pasitaiko, ir kitu leidinių, pvz. "InfoSferos" ar "Vilties daigo" leidėjams. Ir jei pasitaiko, tai kaip ju išvengti, nes dabar "N.b." leidyba mums lyg akmuo po kaklu arba peilis į pašoną. O išgirdus žodžius: "Reikia leisti "N.b." mes visos sutartinai atsidūstame (ir tai vienintelis dalykas, kur mes sutariam)

NERINGA

P.S. Linkiu "InfoSferai" ir "Vilties daigui", kad jie niekada nepatirtų tokių grynai psichologinių kliūčių, kokias mes patiriame.

Sėkmės leidyboje !!!

NAMAI

Jūs norite pamatyti, kaip žūsta pasauliai, išgirsti griuvėsių aidą Visatos kapų tyloje? Užsimerkit. Ka matot? Ne, tai ne tamsa. Tai - jūsų pasaulis, jūsų prisiminimai ir sapnai. Žemės nėra. Esate tik jūs ir jūsų sąžinė. Ar nebijote būti vieni su savimi? Išsigandote? Bet tai juk taip paprasta - užsimerkti ir užspausti delnais ausis... Girdite? Tai akinančios tamsos bedugnėje pasiklydęs sudužta saulės spindulys. Tos pačios saulės, kuri liko kažkur toli, kitoje erdvėje, už mižiniškos abejingumo sienos, kurią jūs patys pastatėte. Kada? Ak taip, jūs jau nebeprisimenat... Žmones greitai viską užmiršta. Ir gerai. Matyt, kad taip reikia... Čia nėra jokių dievų. Tik visagalys Laikas, užmigdęs juodas mirties gėles. Ar atpažįstat? Tai jūsų namai. Is čia atėjote, i čia vėl sugrįšite. Ka, nepanašu į išsvajotąjį Rojų? Taip, čia ne Rojus, bet ir ne Pragažas: čia - jūsų Namai.

NERINGA

FANTASTIKA ŠIANDIEN ARBA NELINKSMOS MINTYS GRĮZUS IS KONKURSO

Neseniai iš konkurso grįžau. Jaunųjų filologų tas konkursas, ne fantastų... Tačiau turėjau progos išgirsti, ką apie fantastiką mano mūsų šiuolaikinės literatūros grietinėlė, na, kad ir Algimantas Zurbas, kuris šiais metais vadovavo prozos sekcijos darbui. Taigi, pasirodo, kad fantastika mūsų gerbiamiems grynosios literatūros šalininkams - vos ne baubas iš baisios pasakos. Ir ne nuostabu: šiais metais ant konkursinių darbų vertintojų galvų tarsi iš gausybės rago pasipylė nuotykinės fantastikos kūriniai. Skraidančios lėkštės, ateiviai iš kitų planetų ir žemiskos pamėklės - vampyrai, zombiai ir kiti požemių gyventojai... Taigi, gerbtini ir godotini literatai jau lyg ir imuniteta fantastikai išsiugdę - patys prisipažino, kad skaito skaito, o ką - ir neprisimena, nes visi kūriniai lyg iš videofilmų pabėgę valkatos - tas pats per tą patį tik iš kito galo. Pritariu. Tik gaila, kad brangus kritikai, tame tarpe ir A. Zurbas, apsiriboja tik nuotykiu fantastika ir neįžvelgia gilesnės šios literatūros krypties prasmės. Kas gi, jei ne fantastika praskleidžia tamsią ateities uždaugą, kas, jei ne ji, skatina žmogų mąstyti, suvokti pasekmes, kurias gali turėti naujų išradimų netinkamas panaudojimas, kas, jei ne ji, moko pažvelgti į slapčiausias žmogaus sąmonės ir pasąmonės kerteles? Tačiau šiandien fantastika suprantama labai siaurai reikšme - tai, anot mūsų didžiųjų rašytojų realistų, tik lengvo turinio skaitalas placioms neišsilavinusioms masėms. O gaila...

Tik kas žin, ar ilgai dar mūsų literatūroje fantastika bus skriaudžiamos poodukros vietoje?

LAUKIM IR TIKEKIMES !!!

Neringa

VISATOS ŽIEDAS

Visata tarsi didelis žiedas
Išsiskleidė prieš akis
Bėgalybes vėsos palytėta
Užgeso lyg žvakė mintis.

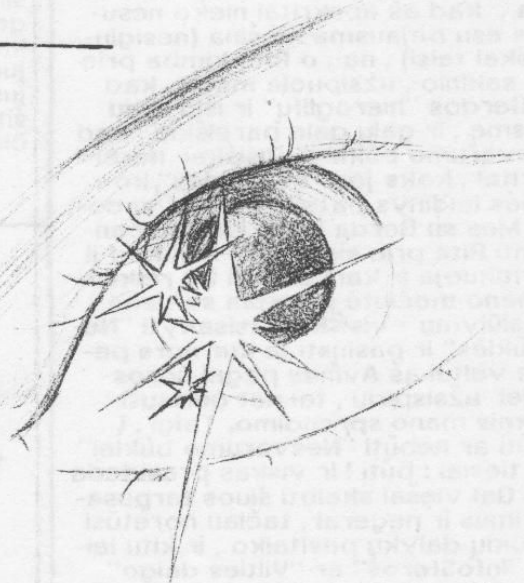
Ar sunku per alsavimą laiko
Iš tamsos į žvaigždes prasiskverbt?
To neklauskit manęs. Klauskit vaiko,
Kuris miršta dabar jumyse.

Tik kančia mūsų sielas apvalo...
Jums negaila to vaiko zavaus,
Kuris mirė kelyje į VISATĄ,
Fakusdamas norams žmogaus.

Pažinimas aukų reikalauja.
Vargas tam, kas aukot nesiryš!
Taip ir krauname aukurą naują
Tiems, kurie iš žvaigždžių nesugrįš.

Tegul bus Visata tarsi žiedas,
Net jei mirtų visi vaikai.
Mes užaugom... Dabar jau niekas
Nebeklaus: - Ka laike palikai?

NERINGA

Vileido Neringa ir kompiuteris